

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 23. marca 2023*

„Predhodno odločanje – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Postopek predaje med državami članicami – Pogoji izvršitve – Razlogi za fakultativno neizvršitev – Člen 4a(1) – Nalog, izdan zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti – Pojem ‚sojenje, ki se je zaključilo z odločbo‘ – Obseg – Prva kazenska obsodba, izrečena pogojno – Druga kazenska obsodba – Neudeležba zadevne osebe pri sojenju – Preklic pogojne obsodbe – Pravica do obrambe – Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin – Člen 6 – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člena 47 in 48 – Kršitev – Posledice“

V združenih zadevah C-514/21 in C-515/21,

katerih predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Court of Appeal (pritožbeno sodišče, Irska) z odločbama z dne 30. julija 2021, ki sta na Sodišče prispeli 20. avgusta 2021, v postopkih izvršitve dveh evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper

LU (C-514/21),

PH (C-515/21),

ob udeležbi

Minister for Justice and Equality,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi C. Lycourgos (poročevalec), predsednik senata, L. S. Rossi, sodnica, J.-C. Bonichot, S. Rodin, sodnika, in O. Spineanu-Matei, sodnica,

generalna pravobranilka: T. Čapeta,

sodni tajnik: M.-A. Gaudissart, namestnik sodnega tajnika,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. julija 2022,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za LU P. Carroll, SC, T. Hughes, solicitor, in K. Kelly, BL,

* Jezik postopka: angleščina.

- za PH E. Lawlor, BL, R. Munro, SC, in D. Rudden, solicitor,
- za Minister for Justice and Equality in za irsko vlado M. Browne, A. Joyce in C. McMahon, agenti, skupaj z R. Kennedyjem, SC, in J. Williams, BL,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za Evropsko komisijo S. Grünheid in J. Tomkin, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 27. oktobra 2022,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 47 in člena 48(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter člena 4a Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).
- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru izvršitve, na Irskem, dveh evropskih nalogov za prijetje, ki so ju izdali madžarski pravosodni organi zoper LU in poljski pravosodni organi zoper PH, za izvršitev kazni odvzema prostosti v odreditvenih državah članicah.

Pravni okvir

Pravo Unije

Okvirni sklep 2002/584

- 3 V uvodni izjavi 6 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:
„Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.“
- 4 Člen 1 tega okvirnega sklepa določa:
„1. 1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.
2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.“

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.“

5 Člen 2(1) navedenega okvirnega sklepa določa:

„Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti najmanj 12 mesecev ali, kadar sta kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti izrečena, za kazni do najmanj štirih mesecev.“

6 Člen 3 istega okvirnega sklepa določa:

„Izvršitveni pravosodni organ države članice (v nadaljevanju: ‚izvršitveni pravosodni organ‘) zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje v naslednjih primerih:

1. če za kaznivo dejanje, na katerem temelji nalog za prijetje, velja amnestija v izvršitveni državi članici, če je ta država pristojna za pregon tega dejanja po svojem kazenskem pravu;
2. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestala ali se po zakonodaji izvršitvene države članice ne more več obsoditi;
3. če oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, po zakonodaji izvršitvene države članice zaradi svoje starosti ne more biti kazensko odgovorna za dejanja, na katerih temelji ta nalog.“

7 Člen 4 Okvirnega sklepa 2002/584 določa:

„Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

1. če, v katerem od primerov iz člena 2(4), dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice ni kaznivo dejanje; vendar se v povezavi z davki in dajatvami, carino in deviznim poslovanjem izvršitev evropskega naloga za prijetje ne zavrne z razlogom, da zakonodaja izvršitvene države članice ne odmerja enakih davkov in dajatev ali da ne vsebuje enakih pravil glede davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot zakonodaja odreditvene države članice;
2. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, v izvršitveni državi članici v kazenskem postopku zaradi istega dejanja, kot je tisto, na katerem temelji evropski nalog za prijetje;
3. kadar pravosodne oblasti izvršitvene države članice sklenejo, da za dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, ne bodo uvedle kazenskega postopka ali da bodo postopek ustavile, ali kadar je bila zahtevani osebi v državi članici za ista dejanja izrečena pravomočna sodba, ki onemogoča nadaljnji postopek;
4. kadar sta kazenski pregon ali kaznovanje zahtevane osebe po zakonodaji izvršitvene države članice zastarala in spadajo ta dejanja v pristojnost te države članice po njenem kazenskem pravu;

5. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi tretja država izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestana ali se prestaja ali se po zakonodaji kaznujoče države ne more več izvršiti;
  6. če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti in se v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države, in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom;
  7. kadar evropski nalog za prijetje zadeva kazniva dejanja, ki:
    - (a) se po zakonodaji izvršitvene države članice obravnavajo, kakor da so bila v celoti ali deloma storjena na ozemlju izvršitvene države članice ali na kraju, ki se kot tak šteje; ali
    - (b) so bila storjena zunaj ozemlja odreditvene države članice, zakonodaja izvršitvene države članice pa ne dovoljuje kazenskega pregona za ista kazniva dejanja, kadar so storjena zunaj njenega ozemlja.“
- 8 Člen 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584, ki je bil vnesen z Okvirnim sklepom 2009/299, določa:

„Izvršitveni sodni organ lahko prav tako zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan za izvršitev zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, če oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo, razen če je v evropskem nalogu za prijetje navedeno, da je bila oseba v skladu z dodatnimi procesnimi zahtevami, določenimi v nacionalnem pravu odreditvene države članice:

- (a) pravočasno:
  - (i) osebno povabljen in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, ali če je bila zadevna oseba dejansko kako drugače uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila ta oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem,

in

- (ii) obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži,

ali

- (b) je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal,

ali

- (c) potem ko ji je bila vročena odločba in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preučijo in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe:
  - (i) izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe, ali

ali

- (ii) ni zahtevala ponovnega sojenja ali vložila pritožbe v ustreznem roku,

ali

(d) ji odločba ni bila osebno vročena, ampak:

(i) ji bo osebno vročena nemudoma po predaji in bo izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči[...], in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe,

in

(ii) bo obveščena o roku, v katerem mora zahtevati ponovno sojenje ali vložiti pritožbo, kakor je navedeno v zadevnem evropskem nalogu za prijetje.“

9 Člen 5 tega okvirnega sklepa določa:

„Za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jo izvede izvršitveni pravosodni organ, lahko po zakonu izvršitvene države članice veljajo naslednji pogoji:

[1]. če je dejanje, za katerega je bil izstavljen evropski nalog za prijetje, kaznivo z dosmrtno zaporno kaznijo ali doživljenjskim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, se omenjeni nalog za prijetje lahko izvrši pod pogojem, da pravni sistem odreditvene države članice vsebuje določbe o reviziji izrečene kazni ali ukrepa na zahtevo ali najpozneje po dvajsetih letih, ali o ukrepu pomilostitve, za katero lahko oseba po zakonodaji ali praksi odreditvene države članice upravičeno zaprosi, da bi se taka kazen ali ukrep ne izvršil;

[2]. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se jo lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica.“

10 Člen 8 navedenega okvirnega sklepa določa:

„1. Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke^[9] podane v skladu z obrazcem v prilogi:

(a) identiteta in državljanstvo zahtevane osebe;

(b) naziv, naslov, številka telefona in faksa in elektronski naslov odreditvenega pravosodnega organa;

(c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali katerikoli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2;

(d) zakonska označba kaznivega dejanja, zlasti glede na člen 2;

(e) opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe;

(f) odmerjena kazen v primeru končne sodbe ali predpisane možne kazni, ki jih za to kaznivo dejanje predvideva zakonodaja odreditvene države članice;

(g) če je mogoče^[9] še druge posledice kaznivega dejanja.

2. Evropski nalog za prijetje mora biti preveden v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice. Vsaka država članica lahko, po sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje, navede v izjavi, ki bo shranjena pri Generalnem sekretariatu Sveta, da sprejme prevod v enega ali več uradnih jezikov institucij Evropskih skupnosti.“

11 Člen 15 istega okvirnega sklepa določa:

„1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje [prejetje], pri tem pa mora upoštevati časovne roke določene v člen[u] 17.

3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadarkoli pošlje kakršenkoli dodaten koristen podatek.“

Okvirni sklep 2009/299

12 V uvodnih izjavah 1 in 15 Okvirnega sklepa 2009/299/PNZ je navedeno:

„(1) Pravica obtoženca, da je osebno navzoč na sojenju, je zagotovljena s pravico do poštenega sojenja iz člena 6 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, [podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP),] kakor jo razlaga Evropsko sodišče za človekove pravice. Prav tako je Sodišče določilo, da pravica obtoženca do tega, da je osebno navzoč na sojenju, ni absolutna ter da se lahko obtoženec pod nekaterimi pogoji po lastni volji izrecno ali molče, vendar nedvoumno, odpove tej pravici.

[...]

(15) Razlogi za nepriznavanje niso obvezni. Vendar pa diskrecijsko pravico držav članic pri prenašanju teh razlogov v nacionalno zakonodajo ureja zlasti pravica do poštenega sojenja, pri čemer je treba upoštevati splošni cilj tega okvirnega sklepa, in sicer okrepitev procesnih pravic oseb in izboljšanje pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah“.

13 Člen 1(1) tega okvirnega sklepa določa:

„1. Cilji tega okvirnega sklepa so okrepiti procesne pravice oseb, zoper katere poteka kazenski postopek, poenostaviti pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah ter zlasti izboljšati vzajemno priznavanje sodnih odločb med državami članicami.“

Irsko pravo

14 Člen 37(1) European Arrest Warrant Act iz leta 2003 (zakon o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003) v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopkih v glavni stvari (v nadaljevanju: zakon iz leta 2003 o evropskem nalogu za prijetje), določa:

„Oseba se na podlagi tega zakona ne preda, če

- (a) je njena predaja nezdružljiva z obveznostmi države na podlagi
- (i) [CEDH] ali
  - (ii) protokolov k [CEDH],

[...]“

- 15 Člen 45 tega zakona določa:

„Oseba se na podlagi tega zakona ne preda, če ni bila osebno navzoča v postopku, ki je privedel do obsodbe ali do pripornega naloga, v zvezi s katerima je bil izdan evropski nalog za prijetje, razen če so v tem nalogu navedbe, zahtevane v podtočkah 2, 3 in 4 točke (d) obrazca naloga iz Priloge k [Okvirnemu sklepu 2002/584].“

Poljsko pravo

- 16 Člen 75(1) kodeks karny (kazenski zakonik) z dne 6. junija 1997 (Dz. U. št. 88, pozicija 553) v različici, ki se uporablja za postopka v glavni stvari, določa:

„Sodišče prekliče pogojno obsodbo, če je obsojena oseba med preizkusno dobo storila kaznivo dejanje, podobno kaznivemu dejanju, za katero je bila veljavno in pravnomočno obsojena na zaporno kazen.“

Spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

Zadeva C-514/21

- 17 Encsi városi bíróság (okrajno sodišče v Encsu, Madžarska) je 10. oktobra 2006 v postopku, v katerem je bil LU osebno navzoč, tega obsodilo zaradi štirih kaznivih dejanj, storjenih leta 2005.
- 18 Borsod Abaúj Zemplén Megyei Bíróság (sodišče v Borsod-Abaúj-Zemplénu, Madžarska), pred katerim je LU, ki je bil v redu povabljen, zastopal odvetnik, je 19. aprila 2007 to sodbo potrdilo in LU obsodilo na enoletno zaporno kazen. Vendar pa je bila ta kazen izrečena pogojno s preizkusno dobo dveh let. Ker je LU že prestal en mesec pripora, mu je ostalo prestajanje največ enajstih mesecev zapora.
- 19 Encsi városi bíróság (okrajno sodišče v Encsu) je 16. decembra 2010 LU obsodilo na plačilo denarne kazni zaradi neplačevanja preživitnine v letu 2008, torej med preizkusno dobo, določeno za pogojno kazen, na katero je bil predhodno obsojen. LU je bil navzoč na obravnavah 15. novembra in 13. decembra 2010, ni pa bil navzoč, ko je to sodišče 16. decembra 2010 razglasilo sodbo.
- 20 Miskolci Törvényszék (pritožbeno sodišče v Miskolcu) je junija 2012 to sodbo spremenilo in LU izreklo petmesečno zaporno kazen ter mu za eno leto prepovedalo sodelovanje pri javnih zadevah. Preklicalo je tudi pogojno obsodbo in odredilo izvršitev kazni, ki mu je bila izrečena za kazniva dejanja iz leta 2005. Ni ugotovljeno, ali je bilo to pritožbeno sodišče zavezano odrediti izvršitev te kazni ali pa je imelo v zvezi s tem diskrecijsko pravico.

- 21 LU je bil povabljen, naj se udeleži obravnave pri Miskolci Törvénytörés (pritožbeno sodišče v Miskolcu). Čeprav LU tega vabila ni prejel, se je v skladu z madžarskim pravom vročitev štela za pravilno. LU na obravnavi pri tem sodišču ni bil navzoč, vendar je navedeno sodišče določilo odvetnika, da ga zastopa. Ta odvetnik je bil na tej obravnavi navzoč in je nato vložil, prvič, predlog za obnovo postopka, ki je bil zavržen, in drugič, prošnjo za pomilostitev v imenu in za račun LU.
- 22 Madžarski organi so septembra 2012 izdali evropski nalog za prijetje, v katerem so zaprosili za predajo LU, ki je na Irskem, zaradi izvršitve kazni, na kateri je bil obsojen tako za kazniva dejanja, storjena leta 2005, kot tudi za kaznivo dejanje neplačevanja preživnine. High Court (višje sodišče, Irska) pa je izvršitev tega naloga zavrnilo.
- 23 Miskolci Törvénytörés (pritožbeno sodišče v Miskolcu) je 28. oktobra 2015 na zahtevo LU Encsi Járásbíróság (okrajno sodišče v Encsu) odredilo, naj preuči, ali je treba v zvezi s kaznivimi dejanji iz leta 2005 postopek obnoviti. To sodišče je 24. oktobra 2016 zahtevo za obnovo postopka zavrnilo. LU na obravnavi pri Encsi Járásbíróság (okrajno sodišče v Encsu) ni bil navzoč, temveč ga je zastopal odvetnik, ki ga je imenoval.
- 24 Miskolci Törvénytörés (pritožbeno sodišče v Miskolcu), pri katerem je LU vložil tožbo zoper ta sklep, je 20. marca 2017 opravilo obravnavo, na kateri LU ni bil navzoč, zastopal pa ga je odvetnik, ki ga je imenoval. To sodišče je 29. marca 2017 zahtevo za obnovo postopka zavrnilo.
- 25 Po sprejetju tega sklepa je postala zaporna kazen, ki je bila LU izrečena za kazniva dejanja iz leta 2005, katere izvršitev je Miskolci Törvénytörés (pritožbeno sodišče v Miskolcu) odredilo junija 2012, po madžarskem pravu znova izvršljiva.
- 26 Madžarski organi so 27. julija 2017 izdali drugi evropski nalog za prijetje, to je evropski nalog za prijetje iz postopka v glavni stvari, da bi LU prestal preostalih enajst mesecev zaporne kazni, na katero je bil obsojen za štiri kazniva dejanja, storjena leta 2005.
- 27 High Court (višje sodišče) je s sklepom z dne 15. decembra 2020 odredilo predajo LU na podlagi tega naloga. Court of Appeal (pritožbeno sodišče, Irska), pri katerem je LU vložil pritožbo zoper ta sklep in ki je predložitveno sodišče, na prvem mestu, navaja, da LU ni bil navzoč na sojenju, na katerem ga je, prvič, Miskolci Törvénytörés (pritožbeno sodišče v Miskolcu) obsodilo za neplačevanje preživnine ter, drugič, preklicalo pogojno obsodbo in odredilo izvršitev prve kazni odvzema prostosti, ki je predmet evropskega naloga za prijetje iz postopka v glavni stvari. Ker kaže, da se LU ni odpovedal svoji pravici biti navzoč v tem postopku, to sodišče meni, da navedeni postopek ni bil voden v skladu s členom 6 EKČP.
- 28 To sodišče se nagiba k mnenju, da če bi bilo treba postopek pred Miskolci Törvénytörés (pritožbeno sodišče v Miskolcu) šteti za del „sojenja, ki se je zaključilo z odločbo“, v smislu člena 4a Okvirnega sklepa 2002/584, ne bi bili izpolnjeni pogoji iz tega člena niti iz člena 45 zakona o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003.
- 29 Na drugem mestu, predložitveno sodišče pa trdi, prvič, da bi bilo mogoče odločbo o izvršitvi prve kazni odvzema prostosti, izrečene LU, šteti le za odločbo v zvezi z izvršitvijo ali uporabo te kazni v smislu sodbe z dne 22. decembra 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026), in drugič, da niti ta odločba niti obsodba LU zaradi neplačevanja preživnine nista imeli za cilj ali posledico, da se

- spremenita narava ali obseg kazni odvzema prostosti, ki mu je bila naložena za kazniva dejanja, storjena v letu 2005, tako da nobena od njiju ne spada na področje uporabe člena 4a Okvirnega sklepa 2002/584.
- 30 Vendar to sodišče meni, da se zadeva iz postopka v glavni stvari z več vidikov razlikuje od zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. decembra 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026).
- 31 V obravnavani zadevi predložitveno sodišče meni, najprej, da je imela druga obsodba LU odločilen učinek, saj je povzročila preklic pogojne obsodbe in omogočila izvršitev kazni odvzema prostosti, prej izrečene LU. Dalje, v primeru predaje naj LU ne bi imel pravice do *a posteriori* izjave. Nazadnje, okoliščine zadeve iz postopka v glavni stvari naj bi bile veliko tesneje povezane s členom 6 EKČP ter s členom 47 in členom 48(2) Listine kot zadeva, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. decembra 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026). Kazen odvzema prostosti, naložena za kazniva dejanja, ki jih je LU storil leta 2005, je namreč postala izvršljiva zgolj zato, ker je bil LU v nenavzočnosti spoznan za krivega in obsojen zaradi neplačila preživnine, in predložitveno sodišče ne dvomi, da se člen 6 EKČP uporablja za postopek, v katerem je bila izrečena taka obsodba v nenavzočnosti.
- 32 Poleg tega to sodišče navaja, da ker člen 4a Okvirnega sklepa 2002/584 in člen 45 zakona o evropskem nalogu za prijete iz leta 2003 nasprotujeta predaji LU, da bi ta prestajal kazen, na katero je bil v nenavzočnosti obsojen zaradi neplačevanja preživnine, bi bilo nenavadno, da bi ga bilo mogoče predati madžarskim organom, da bi prestajal kazen, ki mu je bila izrečena za kazniva dejanja, storjena leta 2005, saj je ta kazen izvršljiva le zaradi te obsodbe v nenavzočnosti.
- 33 Predložitveno sodišče dodaja, da bi bilo sklep Miskolci Törvényszék (pritožbeno sodišče v Miskolcu) o preklicu pogojne obsodbe na prvo kazen odvzema prostosti mogoče šteti za tako tesno povezan z obsodbo zaradi neplačevanja preživnine, da bi se morala kršitev člena 6(1) EKČP v zvezi s to obsodbo šteti tudi za kršitev tega člena v zvezi s tem sklepom.
- 34 V teh okoliščinah je Court of Appeal (pritožbeno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. (a) Če se predaja zahtevane osebe zahteva zaradi prestajanja zaporne kazni, ki je bila izrečena pogojno, pozneje pa je bila pogojna obsodba preklicana in odrejena izvršitev na podlagi obsodbe zahtevane osebe za novo kaznivo dejanje, in če je zadevno odločbo o izvršitvi izdalo sodišče, ki je zahtevano osebo obsodilo za navedeno novo kaznivo dejanje in ji izreklo kazen, ali so postopki, ki so privedli do navedene poznejše obsodbe in odločbe o izvršitvi, del ,sojenja, ki se je zaključilo z odločbo‘, v smislu člena 4a(l) Okvirnega sklepa 2002/584?
- (b) Ali je za odgovor na prvo vprašanje, točka (a), zgoraj pomembno, ali je sodišče, ki je odločbo o izvršitvi izdalo, bilo to zavezano storiti ali pa je imelo glede tega diskrecijsko pravico?
2. Ali ima v okoliščinah iz prvega vprašanja zgoraj izvršitveni pravosodni organ pravico preveriti, ali so bili postopki, ki so privedli do poznejše obsodbe in odločbe o izvršitvi ter so potekali v nenavzočnosti zahtevane osebe, izvedeni v skladu s členom 6 [EKČP], ter zlasti, ali je nenavzočnost zahtevane osebe pomenila kršitev pravic do obrambe in/ali pravice zahtevane osebe do poštenega sojenja?

3. (a) Ali ima v okoliščinah iz prvega vprašanja zgoraj, če je izvršitveni pravosodni organ prepričan, da postopki, ki so privedli do poznejše obsodbe in odločbe o izvršitvi, niso bili izvedeni skladu s členom 6 [EKČP] ter, zlasti, da je nenavzočnost zahtevane osebe pomenila kršitev pravic do obrambe in/ali pravice zahtevane osebe do poštenega sojenja, izvršitveni pravosodni organ pravico in/ali dolžnost, (i) da zavrne predajo zahtevane osebe, ker bi bila taka predaja v nasprotju s členom 6 [EKČP] in/ali členom 47 in členom 48(2) [Listine], in/ali (ii) da od odreditvenega pravosodnega organa zahteva, naj kot pogoj za predajo zagotovi jamstvo, da bo zahtevana oseba po predaji upravičena do ponovnega sojenja ali pritožbe, pri čemer bo imela pravico sodelovati v postopku, ki omogoča ponovno vsebinsko presojo zadeve skupaj z novimi dokazi in ki lahko privede do spremembe prvotne odločitve v zvezi z obsodbo, ki je privedla do odločbe o izvršitvi?
- (b) Ali je v zvezi s tretjim vprašanjem, točka (a), zgoraj upoštevno merilo, ali bi bila s predajo zahtevane osebe kršena bistvena vsebina njenih temeljnih pravic na podlagi člena 6 [EKČP] in/ali člena 47 in člena 48(2) Listine, in ali v tem primeru dejstvo, da so bili postopki, ki so privedli do poznejše obsodbe in odločbe o izvršitvi, izvedeni v njeni nenavzočnosti in da v primeru predaje zahtevana oseba ne bo imela pravice do ponovnega sojenja ali pritožbe, izvršitvenemu pravosodnemu organu zadostuje za sklepanje, da bi bila s predajo kršena bistvena vsebina navedenih pravic?“

Zadeva C-515/21

- 35 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (okrajno sodišče v Wrocławu-Śródmieście, Poljska) je 29. maja 2015 VP izreklo enoletno zaporno kazen zaradi kaznivega dejanja, storjenega leta 2015, pri čemer je bil navzoč. Ta kazen pa je bila izrečena pogojno, s preizkusno dobo petih let. PH zoper to sodbo ni vložil pritožbe.
- 36 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (okrajno sodišče v Bydgoszczu, Poljska) je 21. februarja 2017 PH obsodilo za drugo kaznivo dejanje, za katero mu je bila izrečena štirinajstmesečna zaporna kazen. PH za obravnavo pri tem sodišču ni vedel in na njej ni bil osebno navzoč niti ga ni zastopal pravni zastopnik.
- 37 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (okrajno sodišče v Wrocławu-Śródmieście) je 16. maja 2017 na podlagi člena 75(1) poljskega kazenskega zakonika odredilo izvršitev enoletne zaporne kazni, na katero je obsodilo PH, ker je ta v času trajanja svoje preizkusne dobe storil drugo kaznivo dejanje. To sodišče v zvezi s to odločitvijo ni imelo nikakršne diskrecijske pravice.
- 38 PH ni vedel za postopek, ki je potekal pred Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (okrajno sodišče v Wrocławu-Śródmieście) ter ki je privedel do preklica pogojne obsodbe in do odreditve izvršitve njegove prve zaporne kazni, in na obravnavi 16. maja 2017 ni bil osebno navzoč niti ga ni zastopal pravni zastopnik.
- 39 Rok, v katerem bi PH lahko vložil pritožbo zoper svojo obsodbo za drugo kaznivo dejanje, se je med tem iztekel in PH, če bo predan, ne bo imel pravice do zaslivanja, razen v okviru morebitnega izrednega pravnega sredstva.
- 40 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (okrajno sodišče v Wrocławu-Śródmieście) je 26. februarja 2019 izdalo evropski nalog za prijetje zoper PH, ki je na Irskem, zaradi izvršitve enoletne zaporne kazni, na katero je bil obsojen 29. maja 2015.

- 41 High Court (višje sodišče) je s sklepom z dne 16. novembra 2020 odredilo predajo PH na podlagi tega naloga. PH je zoper ta sklep vložil pritožbo pri Court of Appeal (pritožbeno sodišče).
- 42 Court of Appeal (pritožbeno sodišče) poudarja, da se sojenje v nenavzočnosti, ki je privedlo do druge obsodbe HP, ne zdi v skladu niti s členom 6 EKČP niti s členoma 47 in 48 Listine, ker se PH ni odpovedal svoji pravici biti navzoč na tem sojenju.
- 43 V teh okoliščinah je Court of Appeal (pritožbeno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Če se predaja zahtevane osebe zahteva zaradi prestajanja zaporne kazni, ki je bila izrečena pogojno, pozneje pa je bila pogojna obsodba preklicana in odrejena izvršitev na podlagi obsodbe zahtevane osebe za novo kaznivo dejanje, ali so v okoliščinah, v katerih je bila odločba o izvršitvi obvezna zaradi navedene obsodbe, postopki, ki so pripeljali do navedene poznejše obsodbe, in/ali postopki, ki so pripeljali do izdaje odločbe o izvršitvi, del ,sojenja, ki se je zaključilo z odločbo‘, za namene člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584?
2. Ali ima v okoliščinah iz prvega vprašanja zgoraj izvršitveni pravosodni organ pravico in/ali dolžnost preveriti, ali so bili postopki, ki so pripeljali do poznejše obsodbe, in/ali postopki, ki so pripeljali do odločbe o izvršitvi, pri čemer so vsi potekali v nenavzočnosti zahtevane osebe, izvedeni v skladu s členom 6 [EKČP], ter zlasti, ali je nenavzočnost zahtevane osebe v teh postopkih pomenila kršitev pravic do obrambe in/ali pravice zahtevane osebe do poštenega sojenja?
3. (a) Ali ima v okoliščinah iz prvega vprašanja zgoraj, če je izvršitveni pravosodni organ prepričan, da postopki, ki so pripeljali do poznejše obsodbe in odločbe o izvršitvi, niso bili izvedeni skladu s členom 6 [EKČP] ter, zlasti, da je nenavzočnost zahtevane osebe pomenila kršitev pravic do obrambe in/ali pravice zahtevane osebe do poštenega sojenja, izvršitveni pravosodni organ pravico in/ali dolžnost, (i) da zavrne predajo zahtevane osebe, ker bi bila taka predaja v nasprotju s členom 6 [EKČP] in/ali členom 47 in členom 48(2) [Listine], in/ali (ii) da od odreditvenega pravosodnega organa zahteva, naj kot pogoj za predajo zagotovi jamstvo, da bo zahtevana oseba po predaji upravičena do ponovnega sojenja ali pritožbe, pri čemer bo imela pravico sodelovati v postopku, ki omogoča ponovno vsebinsko presojo zadeve skupaj z novimi dokazi in ki lahko pripelje do razveljavitve prvotne odločitve v zvezi z obsodbo, ki je pripeljala do odločbe o izvršitvi?
- (b) Ali je za namene tretjega vprašanja, točka (a), zgoraj upoštevno merilo, ali bi bila s predajo zahtevane osebe kršena bistvena vsebina njenih temeljnih pravic na podlagi člena 6 [EKČP] in/ali člena 47 in člena 48(2) Listine, in ali v tem primeru dejstvo, da so bili postopki, ki so pripeljali do poznejše obsodbe in odločbe o izvršitvi, izvedeni v njeni nenavzočnosti, in da v primeru predaje zahtevana oseba ne bo imela pravice do ponovnega sojenja ali pritožbe, izvršitvenemu pravosodnemu organu zadostuje za sklepanje, da bi bila s predajo kršena bistvena vsebina navedenih pravic?“
- 44 S sklepom predsednika Sodišča z dne 20. septembra 2021 sta bili zadevi C-514/21 in C-515/21 združeni za ustni postopek in izdajo sodbe.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 45 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v združenih zadevah C-514/21 in C-515/21 v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členoma 47 in 48 Listine razlagati tako, da kadar je pogojna obsodba, določena za kazen odvzema prostosti, zaradi nove kazenske obsodbe preklicana in je zaradi izvršitve te kazni izdan evropski nalog za prijetje, odločba, s katero je bila v nenavzočnosti ta pogojna obsodba preklicana, ali druga kazenska obsodba, prav tako izrečena v nenavzočnosti, pomenita „odločbo“ v smislu te določbe.
- 46 Na prvem mestu, treba je navesti, da je namen Okvirnega sklepa 2002/584, da se z uvedbo poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje ter tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Evropsko unijo, da ta postane območje svobode, varnosti in pravice, pri čemer se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 31. januarja 2023, Puig Gordi in drugi, C-158/21, EU:C:2023:57, točka 67 in navedena sodna praksa).
- 47 V ta namen iz tega okvirnega sklepa in zlasti iz njegovega člena 1(2) izhaja, da je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, zavrnitev izvršitve pa je zasnovana kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (sodba z dne 31. januarja 2023, Puig Gordi in drugi, C-158/21, EU:C:2023:57, točka 68 in navedena sodna praksa).
- 48 Na drugem mestu, iz samega besedila člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 izhaja, da ima izvršitveni pravosodni organ možnost zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan za izvršitev zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, če oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo, razen če ni v evropskem nalogu za prijetje navedeno, da so izpolnjeni pogoji iz točk od (a) do (d) te določbe (sodba z dne 17. decembra 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 49 Glede tega je treba navesti, da je v tem členu 4a možnost zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje omejena tako, da so v njem natančno in enotno naštetih pogoji, pod katerimi se priznanje in izvršitev odločbe, izdane v sojenju, na katerem zadevna oseba ni bila osebno navzoča, ne smeta zavrniti (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, točki 35 in 36 ter navedena sodna praksa).
- 50 Namen člena 4a Okvirnega sklepa 2002/584 je torej zagotoviti visoko raven varstva in izvršitvenemu organu omogočiti, da opravi predajo zadevne osebe kljub njeni nenavzočnosti na sojenju, ki se je zaključilo z njeno obsodbo, pri tem pa v celoti spoštovati njeno pravico do obrambe (sodba z dne 17. decembra 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, točka 39 in navedena sodna praksa). Natančneje, iz člena 1 Okvirnega sklepa 2009/299 v povezavi z uvodnima izjavama 1 in 15 tega sklepa izrecno izhaja, da je bil ta člen 4a vstavljen v Okvirni sklep 2002/584, da bi se zaščitila pravica obtoženca, da je osebno navzoč na sojenju v kazenskem postopku zoper sebe, hkrati pa bi se izboljšalo vzajemno priznavanje sodnih odločb med državami članicami.

- 51 Navedeni člen 4a je treba poleg tega razlagati in uporabljati v skladu s členom 47, drugi in tretji odstavek, ter s členom 48 Listine, ki – kot je navedeno v Pojasnilih k Listini – ustrežata členu 6 EKČP. Sodišče mora zato paziti, da se z razlago člena 47, drugi in tretji odstavek, in člena 48 Listine o temeljnih pravicah, ki jo poda, zagotovi raven varstva, s katero ni kršena raven varstva, zagotovljena v členu 6 EKČP, kot ga razlaga Evropsko sodišče za človekove pravice (sodba z dne 15. septembra 2022, HN (Sojenje obtožencu, ki je bil odstranjen z ozemlja), C-420/20, EU:C:2022:679, točka 55).
- 52 Tretjič, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba pojem „sojenje, ki se je zaključilo z odločbo“ v smislu člena 4a Okvirnega sklepa 2002/584 razumeti tako, da pomeni postopek, v katerem je bila izdana sodna odločba, s katero je bila oseba, katere predaja se zahteva v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, pravnomočno obsojena (sodbi z dne 10. avgusta 2017, Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, točka 74, in z dne 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, točka 64).
- 53 Odločba o izvršitvi predhodno izrečene kazni odvzema prostosti pa ne pomeni „odločbe“ v smislu tega člena 4a(1), razen kadar vpliva na ugotovitev krivde ali kadar je njen cilj ali posledica sprememba narave ali obsega te kazni in kadar je imel organ, ki jo je izdal, v zvezi s tem diskrecijsko pravico. Iz tega sledi, da odločba o preklicu pogojne obsodbe, določene za kazen odvzema prostosti, ker je zadevna oseba kršila objektivni pogoj, določen v tej pogojni obsodbi, kot je storitev novega kaznivega dejanja med preizkusno dobo, ne spada na področje uporabe navedenega člena 4a(1), saj te kazni ne spreminja niti glede njene narave niti glede njenega obsega (glej v tem smislu sodbo z dne 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, točke 77, 81, 82 in 88).
- 54 Poleg tega, ker organ, pristojen za odločanje o takem preklicu, ni pristojen, da ponovno preuči vsebino zadeve, v kateri je bila izrečena kazenska obsodba, okoliščina, da ima ta organ diskrecijsko pravico, ni upoštevna, ker mu ta diskrecijska pravica ne omogoča spremembe obsega ali narave kazni odvzema prostosti, kot sta bila določena z odločbo, s katero je bila zahtevana oseba pravnomočno obsojena (glej v tem smislu sodbo z dne 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, točka 80).
- 55 Ta ozka razlaga pojma „sojenje, ki se je zaključilo z odločbo“ v smislu člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 je poleg tega v skladu s splošno sistematiko ureditve, vzpostavljene s tem okvirnim sklepom. Kot je bilo namreč poudarjeno v točki 47 te sodbe, ta določba pomeni izjemo od pravila, ki izvršitvenemu pravosodnemu organu nalaga, da zahtevano osebo preda odreditveni državi članici, zato jo je treba razlagati ozko.
- 56 Poleg tega se s tako razlago najbolje zagotovi cilj, ki mu sledi navedeni okvirni sklep in ki je, kot je bilo navedeno v točki 46 te sodbe, olajšati in pospešiti pravosodno sodelovanje med državami članicami na podlagi načel vzajemnega zaupanja in priznavanja, s tem, da se prepreči, da bi bila izvršitvenemu pravosodnemu organu naložena splošna naloga nadzora nad vsemi procesnimi odločitvami, sprejetimi v odreditveni državi članici (glej v tem smislu sodbi z dne 10. avgusta 2017, Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, točki 87 in 88, ter z dne 31. januarja 2023, Puig Gordi in drugi, C-158/21, EU:C:2023:57, točka 88).
- 57 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, na eni strani, da Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi z določbami Listine ni mogoče razlagati tako, da bi se ogrozila učinkovitost sistema pravosodnega sodelovanja med državami članicami, katerega eden od bistvenih elementov je evropski nalog za prijetje, kot ga je določil zakonodajalec Unije (sodba z dne 22. februarja 2022,

- Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 47 in navedena sodna praksa), in na drugi strani, da je za zagotovitev spoštovanja pravic osebe, katere predaja se zahteva, odgovorna predvsem odreditvena država članica (glej v tem smislu med drugim sodbo z dne 23. januarja 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, točki 49 in 50).
- 58 Navesti je treba tudi, da je taka razlaga člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 usklajena s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice. V skladu s to sodno prakso, prvič, postopki v zvezi s načinom izvršitve kazni ne spadajo na področje uporabe člena 6 EKČP in, drugič, je ukrepe, ki jih sodišče sprejme po izreku pravnomočne kazni ali med njenim izvrševanjem, mogoče šteti za „kazni“ v smislu te konvencije zgolj, če lahko vodijo do ponovne določitve ali spremembe obsega prvotno naložene kazni (glej zlasti ESČP, 3. april 2012, Boulois proti Luksemburgu, CE:ECHR:2012:0403JUD003757504, točka 87; ESČP, 10. november 2015, Çetin proti Turčiji, CE:ECHR:2015:1110DEC003285709, točke od 42 do 47; ESČP, 12. november 2019, Abedin proti Združenemu kraljestvu, CE:ECHR:2019:1112DEC005402616, točke od 29 do 37; ESČP, 22. junij 2021, Ballıkaş Bingöllü, CE:ECHR:2021:0622JUD007673012, točka 48, in ESČP, 10. november 2022, Kupinsky proti Ukrajini, CE:ECHR:2022:1110JUD000508418, točke od 47 do 52).
- 59 Na četrtem mestu, treba je navesti, prvič, da drugače kot vprašanja v zvezi z načinom izvršitve ali uveljavitve kazni sodna odločba o obsodbi zadevne osebe spada v kazenskopравни okvir člena 6 EKČP (glej v tem smislu sodbi z dne 10. avgusta 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, točka 85, in z dne 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, točka 75 in navedena sodna praksa).
- 60 Drugič, pravica obdolženca, da se udeleži sojenja, je bistveni element pravice do obrambe in je, splošneje, temeljnega pomena za spoštovanje pravice do poštenega sojenja, določene v členu 47, drugi in tretji odstavek, ter v členu 48 Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 15. septembra 2022, HN (Sojenje obtožencu, ki je bil odstranjen z ozemlja), C-420/20, EU:C:2022:679, točke od 54 do 56 in navedena sodna praksa).
- 61 Glede tega je Evropsko sodišče za človekove pravice presodilo, da obsodba *in absentia* osebe, za katero ni bilo ugotovljeno, da se je odpovedala svoji pravici do udeležbe na sojenju in do obrambe ali da se je nameravala sojenju izogniti, ne da bi imela možnost doseči izdajo nove sodbe, v kateri bi bilo po njenem zaslišanju presojeno o dejanski in pravni utemeljenosti obtožbe zoper njo, pomeni očitno odrekanje sodnega varstva (ESČP, 1. marec 2006, Sejđovic proti Italiji, CE:ECHR:2006:0301JUD005658100, točka 82, in ESČP, 9. julij 2019, Kislov proti Rusiji, CE:ECHR:2019:0709JUD000359810, točke 106, 107 in 115).
- 62 V obravnavani zadevi je treba še navesti, na eni strani, da sta pristojna nacionalna organa na podlagi drugih kazenskih obsodb PH in LU morala preklicati oziroma lahko preklicala pogojni obsodbi, določeni v zvezi s prvima kaznima odvzema prostosti teh dveh oseb, in na drugi strani, da je ta preklic omogočil izdajo evropskih nalogov za prijetje iz postopkov v glavni stvari, ker sta prvi kazni odvzema prostosti, izrečeni PH in LU, zaradi navedenega preklica postali izvršljivi.
- 63 Zato v nenavzočnosti izrečena kazenska obsodba osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, brez katere, kot v obravnavani zadevi, tega naloga ne bi bilo mogoče izdati, pomeni element, potreben za izdajo navedenega naloga, na katerega lahko vpliva bistvena kršitev, zaradi katere je bila resno ogrožena pravica obdolženca, da je osebno navzoč na sojenju, kot je zagotovljena v členu 47, drugi in tretji odstavek, in v členu 48 Listine.

- 64 Tretjič, kot je bilo navedeno v točki 50 te sodbe, se je zakonodajalec Unije odločil, da v okviru mehanizma evropskega naloga za prijetje prizna posebno pomembnost pravici obdolženca, da je osebno navzoč na sojenju, tako da je v členu 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 uvedel fakultativni razlog za neizvršitev takega naloga, ki je posebej namenjen varstvu take pravice. Poleg tega, kot je bilo poudarjeno v točki 51 te sodbe, je treba tak razlog za zavrnitev razlagati v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz člena 47, drugi in tretji odstavek, ter iz člena 48 Listine, kot so bile pojasnjene v točkah 60 in 61 te sodbe.
- 65 Zato – sicer bi bil členu 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 odvzet velik del učinkovitosti – mora imeti izvršitveni pravosodni organ možnost, da pri presoji, ali je treba na podlagi te določbe predajo zahtevane osebe zavrni, upošteva ne le morebitno sojenje v nenavzočnosti, na podlagi katerega je bila izdana pravnomočna obsodba, za izvršitev katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, temveč tudi vsako drugo sojenje v nenavzočnosti, na podlagi katerega je bila izdana kazenska obsodba, brez katere takega naloga ne bi bilo mogoče izdati.
- 66 Poleg tega, kot je poudarila Evropska komisija, lahko pojem „sojenje, ki se je zaključilo z odločbo“ napotuje na več kot eno sodno odločbo, kadar se to izkaže za potrebno za uresničitev cilja, ki mu sledi navedeni člen 4a(1), katerega namen je med drugim okrepiti pravico zadevnih oseb do obrambe z zagotovitvijo, da je zagotovljena njihova temeljna pravica do poštenega kazenskega sojenja (glej po analogiji sodbo z dne 10. avgusta 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, točka 94).
- 67 Iz tega sledi, da je treba sodno odločbo, s katero je bila zahtevana oseba obsojena v nenavzočnosti, šteti za „odločbo“ v smislu člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členoma 47 in 48 Listine, če je bilo njeno sprejetje odločilno za izdajo evropskega naloga za prijetje.
- 68 Iz vseh zgornjih preudarkov izhaja, da je treba člen 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členoma 47 in 48 Listine razlagati tako, da kadar je pogojna obsodba, določena za kazen odvzema prostosti, zaradi nove kazenske obsodbe preklicana in je zaradi izvršitve te kazni izdan evropski nalog za prijetje, ta v nenavzočnosti izrečena kazenska obsodba pomeni „odločbo“ v smislu te določbe. To pa ne velja za odločbo o preklicu pogojne obsodbe, določene za navedeno kazen.

Drugo in tretje vprašanje

- 69 Predložitveno sodišče z drugim in tretjim vprašanjem v združenih zadevah C-514/21 in C-515/21, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba Okvirni sklep 2002/584 v povezavi s členoma 47 in 48 Listine razlagati tako, da izvršitvenemu pravosodnemu organu dovoljuje ali ga zavezuje, da zavrne predajo zahtevane osebe odreditveni državi članici ali da predajo pogoji z jamstvom, da bo ta oseba v tej državi članici imela možnost obnove postopka ali pritožbe, če se izkaže, da sta bila pri sojenju v nenavzočnosti – v katerem je bila preklicana pogojna obtožba, določena za kazen odvzema prostosti, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, ali izrečena druga kazenska obsodba navedene osebe, ključna za izdajo tega naloga – kršena člen 47 ali člen 48(2) Listine. Sprašuje se tudi, ali mora taka kršitev zadevati bistveno vsebino pravic, zagotovljenih s tema členoma.
- 70 Na prvem mestu, iz odgovora na prvo vprašanje v združenih zadevah C-514/21 in C-515/21 je razvidno, da kazenska obsodba, izrečena v nenavzočnosti, brez katere preklic pogojne obsodbe, določene za kazen odvzema prostosti, za izvršitev katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, ne bi bil mogoč, spada v okvir „sojenja, ki se je zaključilo z odločbo“, v smislu člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584.

- 71 Po tem pojasnilu je treba navesti, prvič, da so v tem členu 4a(1), od (a) do (d), natančno in enotno naštetih pogoje, pod katerimi se priznanje in izvršitev odločbe, izdane na sojenju, na katerem zadevna oseba ni bila osebno navzoča, ne smeta zavriniti (sodba z dne 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 72 Iz tega sledi, da člen 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 izvršitvenemu pravosodnemu organu ne dovoljuje, da zavrne predajo zadevne osebe, kadar evropski nalog za prijetje v zvezi s sodno odločbo, s katero je bila izrečena kazen odvzema prostosti, za izvršitev katere je bil ta nalog izdan, vsebuje eno od navedb iz točk od (a) do (d) te določbe.
- 73 V vsaki od premis iz člena 4a(1), od (a) do (d), Okvirnega sklepa 2002/584 namreč izvršitev evropskega naloga za prijetje ne posega niti v pravico zadevne osebe do obrambe niti v pravico do učinkovitega pravnega sredstva in do poštenega sojenja, kot so določene v členih 47 in 48(2) Listine (sodba z dne 26. februarja 2013, Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, točki 44 in 53).
- 74 Iz istih razlogov izvršitveni pravosodni organ na podlagi člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 ne more zavrniti predaje zahtevane osebe odreditveni državi članici, kadar evropski nalog za prijetje v zvezi s kazensko obsodbo, izrečeno v nenavzočnosti, iz točke 70 te sodbe vsebuje eno od navedb iz točk od (a) do (d) te določbe.
- 75 Nasprotno pa mora, kadar evropski nalog za prijetje ne vsebuje nobene navedbe iz člena 4a(1), od (a) do (d), Okvirnega sklepa 2002/584, izvršitveni pravosodni organ imeti možnost predajo zahtevane osebe zavrniti, ne glede na to, ali je bila kršena bistvena vsebina njene pravice do obrambe, saj nobena tovrstna zahteva ne izhaja niti iz besedila tega člena 4a niti iz njegovega cilja, kot je bil pojasnjen v točki 50 te sodbe.
- 76 Poleg tega iz samega besedila navedenega člena 4a, zlasti iz navedbe, da izvršitveni pravosodni organ „lahko [...] zavrne“ izvršitev naloga za prijetje, izhaja, da mora imeti ta organ diskrecijsko pravico glede vprašanja, ali je treba v takem primeru zavrniti tako izvršitev ali ne. Zato iz člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 ni mogoče sklepati, da mora izvršitveni pravosodni organ v primeru, kakršen je opisan v prejšnji točki, zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, ne da bi lahko upošteval okoliščine posameznega primera (glej po analogiji sodbo z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točki 43 in 44).
- 77 Tako razlago potrjuje splošna sistematika tega okvirnega sklepa. Kot je bilo navedeno v točki 47 te sodbe, je namreč izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, določeno z navedenim okvirnim sklepom, razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve pa so izjeme. Če bi se izvršitvenemu pravosodnemu organu odvzela možnost upoštevanja okoliščin posameznega primera, na podlagi katerih lahko ugotovi, da pogoji za zavrnitev predaje niso izpolnjeni, bi to pomenilo, da bi se zgolj možnost iz člena 4a istega okvirnega sklepa nadomestila z resnično obveznostjo, s čimer bi se izjema, ki jo pomeni zavrnitev predaje, spremenila v načelno pravilo (glej po analogiji sodbo z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 47).
- 78 Kot je generalna pravobranilka v bistvu poudarila v točki 115 sklepnih predlogov, lahko izvršitveni pravosodni organ s tega vidika upošteva druge okoliščine, na podlagi katerih se lahko prepriča, da predaja zadevne osebe ne pomeni kršitve njene pravice do obrambe, in jo zato preda odreditveni državi članici. V zvezi s tem je mogoče med drugim upoštevati ravnanje zadevne osebe, zlasti to,

ali se je ta skušala izogniti vročitvi aktov, ki so ji bili poslani, oziroma se izogniti vsakršnemu stiku s svojimi odvetniki (sodba z dne 17. decembra 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, točki 51 in 52 ter navedena sodna praksa).

- 79 Drugič, Sodišče je večkrat odločilo, da je mogoče za izvršitev evropskega naloga za prijetje postaviti samo pogoje, ki so taksativno navedeni v členu 5 Okvirnega sklepa 2002/584 (sodba z dne 14. julija 2022, Procureur général pri Cour d'appel d'Angers, C-168/21, EU:C:2022:558, točka 60 in navedena sodna praksa).
- 80 Zaveza odreditvene države članice, da bo osebi, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, priznala pravico do ponovnega sojenja, če je bila obsojena v nenavzočnosti, s čimer je bila kršena njena pravica do obrambe, pa ni navedena med pogoji iz tega člena 5. Iz tega sledi, da pravo Unije nasprotuje temu, da bi lahko izvršitveni pravosodni organ za predajo osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, določil tak pogoj.
- 81 Velja pa, da mora izvršitveni pravosodni organ za zagotovitev učinkovitega sodelovanja v kazenskih zadevah v celoti uporabljati instrumente iz člena 15 Okvirnega sklepa 2002/584 (glej v tem smislu sodbo z dne 31. januarja 2023, Puig Gordi in drugi, C 158/21, EU:C:2023:57, točka 132 in navedena sodna praksa).
- 82 Zato lahko ta organ z zahtevo po dodatnih informacijah v smislu člena 15(2) tega okvirnega sklepa zaprosi za zagotovitev odreditvene države članice, da bo oseba, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, obveščena, da bo v skladu s pravom odreditvene države članice pridobila pravico do ponovnega sojenja, v katerem bo lahko udeležena in ki bo omogočilo, da se vsebina zadeve ponovno preuči ob upoštevanju novih dokazov in da se prejšnja odločba razveljavi, pri čemer bo izvršitveni pravosodni organ, če bo odreditvena država članica tako zagotovilo dala, v skladu s členom 4a(1)(d) navedenega okvirnega sklepa nato zavezan, da to osebo preda.
- 83 Na drugem mestu, iz odgovora na prvo vprašanje, navedenega v točki 68 te sodbe, izhaja, da odločba o preklicu pogojne obsodbe, določene za kazen odvzema prostosti, za izvršitev katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, ne spada na področje uporabe člena 4a Okvirnega sklepa 2002/584, tako da okoliščina, da je bila ta odločba sprejeta v nenavzočnosti, ne more upravičiti tega, da izvršitveni pravosodni organ predajo zahtevane osebe zavrne.
- 84 Poleg tega, ker taka okoliščina ni eden od obveznih ali fakultativnih razlogov za neizvršitev, naštetih v členih 3 in 4 tega okvirnega sklepa, take zavrnitve tudi s tema določbama ni mogoče utemeljiti.
- 85 Kot pa je generalna pravobranilka v bistvu poudarila v točki 126 sklepnih predlogov, je predajo zahtevane osebe mogoče izjemoma zavrniti na podlagi člena 1(3) navedenega okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 31. januarja 2023, Puig Gordi in drugi, C 158/21, EU:C:2023:57, točka 72).
- 86 Vendar je treba v zvezi s tem natančneje pojasniti, da lahko izvršitveni pravosodni organ izvršitev evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členom 47 Listine zavrne le, če na eni strani razpolaga z elementi, ki kažejo na obstoj resnične nevarnosti, da bo kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine, in sicer zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema, in če na drugi strani konkretno in natančno preveri, ali – glede na osebne razmere iskane osebe, naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir,

- v katerem je bil izdan evropski nalog za prijetje – obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za navedeno osebo v primeru predaje navedeni državi članici obstaja taka nevarnost (sodba z dne 31. januarja 2023, Puig Gordi in drugi, C 158/21, EU:C:2023:57, točka 97).
- 87 Predložitveno sodišče mora preveriti, ali so pogoji, naštetih v prejšnji točki, v obravnavani zadevi izpolnjeni.
- 88 Nazadnje, izvršitveni pravosodni organ ne sme izvršiti evropskega naloga za prijetje, ki ne izpolnjuje minimalnih zahtev, od katerih je odvisna njegova veljavnost, med katerimi so zahteve iz člena 1(1) in iz člena 8 Okvirnega sklepa 2002/584 (glej sodbo z dne 31. januarja 2023, Puig Gordi in drugi, C 158/21, EU:C:2023:57, točki 69 in 70). V obravnavani zadevi – kar mora preveriti predložitveno sodišče – ni elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče domnevati, da evropska naloga za prijetje iz postopkov v glavni stvari ne izpolnjujeta teh minimalnih zahtev.
- 89 V Okvirnem sklepu 2002/584 so razlogi za zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje naštetih taksativno (glej v tem smislu sodbo z dne 31. januarja 2023, Puig Gordi in drugi, C-158/21, EU:C:2023:57, točka 73), zato ta okvirni sklep nasprotuje temu, da izvršitveni pravosodni organ zavrne predajo osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, ker je bila pogojna obsodba, določena za to kazen, preklicana z odločbo, izrečeno v nenavzočnosti.
- 90 Poleg tega, kot je bilo pojasnjeno v točki 80 te sodbe, navedeni okvirni sklep tudi ne dopušča, da bi bila predaja zahtevane osebe pogojena s tem, da lahko ta oseba v odreditveni državi članici doseže obnovo postopka, v katerem je bila v nenavzočnosti izdana odločba, na podlagi katere je bila preklicana pogojna obsodba, določena za kazen odvzema prostosti, za izvršitev katere je bil izdan nalog za prijetje.
- 91 Ta pogoj namreč ni naveden med pogoji, naštetimi v členu 5 Okvirnega sklepa 2002/584, ki – kot je bilo navedeno v točki 79 te sodbe – taksativno določa pogoje, s katerimi se lahko pogoji izvršitev evropskega naloga za prijetje.
- 92 Iz vseh navedenih preudarkov izhaja, da:
- je člen 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584 treba razlagati tako, da izvršitvenemu pravosodnemu organu dovoljuje, da zavrne predajo zahtevane osebe odreditveni državi članici, če se izkaže, da je postopek, v katerem je bila izdana druga kazenska obsodba te osebe, odločilna za izdajo evropskega naloga za prijetje, potekal v nenavzočnosti, razen če evropski nalog za prijetje v zvezi s tem postopkom vsebuje eno od navedb iz točk od (a) do (d) te določbe;
  - je Okvirni sklep 2002/584 v povezavi s členom 47 in členom 48(2) Listine treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da izvršitveni pravosodni organ zavrne predajo zahtevane osebe odreditveni državi članici iz razloga, da je postopek, v katerem je bila preklicana pogojna obsodba, določena za kazen odvzema prostosti, za izvršitev katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, potekal v nenavzočnosti, ali predajo te osebe pogoji s tem, da bosta tej osebi v tej državi članici omogočena ponovno sojenje ali vložitev pritožbe, ki bosta omogočila ponovno preučitev take odločbe o preklicu pogojne obsodbe oziroma druge kazenske obsodbe, ki je bila navedeni osebi izrečena v nenavzočnosti in ki se je izkazala za odločilno za izdajo tega naloga.

Stroški

- 93 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Člen 4a(1) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, v povezavi s členom 47 in členom 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah**

je treba razlagati tako, da

kadar je pogojna obsodba, določena za kazen odvzema prostosti, zaradi nove kazenske obsodbe preklicana in je zaradi izvršitve te kazni izdan evropski nalog za prijetje, ta v nenavzočnosti izrečena kazenska obsodba pomeni „odločbo“ v smislu te določbe. To pa ne velja za odločbo o preklicu pogojne obsodbe, določene za navedeno kazen.

- 2. Člen 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299,**

je treba razlagati tako, da

izvršitvenemu pravosodnemu organu dovoljuje, da zavrne predajo zahtevane osebe odreditveni državi članici, če se izkaže, da je postopek, v katerem je bila izdana druga kazenska obsodba te osebe, odločilna za izdajo evropskega naloga za prijetje, potekal v nenavzočnosti, razen če evropski nalog za prijetje v zvezi s tem postopkom vsebuje eno od navedb iz točk od (a) do (d) te določbe.

- 3. Okvirni sklep 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, v povezavi s členom 47 in členom 48(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah**

je treba razlagati tako, da

nasprotuje temu, da izvršitveni pravosodni organ zavrne predajo zahtevane osebe odreditveni državi članici iz razloga, da je postopek, v katerem je bila preklicana pogojna obsodba, določena za kazen odvzema prostosti, za izvršitev katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, potekal v nenavzočnosti, ali predajo te osebe pogoji s tem, da bosta tej osebi v tej državi članici omogočena ponovno sojenje ali vložitev pritožbe, ki bosta omogočila ponovno preučitev take odločbe o preklicu pogojne obsodbe oziroma druge kazenske obsodbe, ki je bila navedeni osebi izrečena v nenavzočnosti in ki se je izkazala za odločilno za izdajo tega naloga.

Podpisi